

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 12 grudnia 2013 r.,
sprawy **J. W.**
skazanego z art. 197 § 3 pkt 1 i 3 k.k. w zw. z art. 21 § 2 k.k.
z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 25 czerwca 2013 r., sygn. akt II AKa [...]
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w P.
z dnia 25 września 2012 r., sygn. akt III K [...],

p o s t a n o w i ł

- 1. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża
skazanego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 25 września 2012 r. J. W. skazany został za przestępstwo z art. 197 § 3 pkt 1 i 3 k.k. w zw. z art. 21 § 2 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności.

W apelacji od tego wyroku obrońca J. W. zarzucił obrazę przepisów postępowania – art. 410 w zw. z art. 442 § 3, art. 7 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 193 § 1 k.p.k., art. 201 k.p.k. oraz błąd w ustaleniach faktycznych.

Sąd Apelacyjny w [...], wyrokiem z dnia 25 czerwca 2013 r., utrzymał zaskarżony wyrok w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

W kasacji od powyższego wyroku obrońca skazanego zarzucił rażące naruszenie prawa, a to art. 452 § 1 w zw. z art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k., art. 193 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k., art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 452 § 2 k.p.k., art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt 2 i 5 k.p.k. i art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k., i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w [...] do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Apelacyjnej w [...] wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Komparycja kasacji, jak i treść uzasadnienia koncentruje się wokół zagadnienia prawidłowości oceny dowodów w kontekście nieprawidłowo ustalonego przez sąd I instancji stanu faktycznego.

Porównanie zarzutów apelacyjnych i kasacyjnych prowadzi do wniosku, że kasacja co do swej istoty, niezależnie od pozornych, formalnych i ogólnych zarzutów rażącego naruszenia prawa, praktycznie sugeruje błędy w ustaleniach faktycznych, stanowi w znacznym zakresie powielenie apelacji, sprowadza się do polemiki z ustaleniami sądu I instancji.

W świetle lektury uzasadnienia zaskarżonego wyroku stwierdzić należy, że Sąd Apelacyjny wnikliwie, wszechstronnie i rzetelnie rozważył i ocenił wszystkie zarzuty apelacji, w sposób wyczerpujący wyjaśnił, dlaczego zarzuty i wnioski apelacji obrońcy nie mogły być uznane za zasadne.

Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że doszło do rażącego naruszenia art. 433 § 2 i art. 457 § 3 k.p.k., niepełnego czy nierzetelnego rozpoznania środka odwoławczego. Z uwagi na brak jakichkolwiek merytorycznych argumentów godzących w istotę orzeczenia sądu odwoławczego, kasację należało oddalić jako bezzasadną w stopniu oczywistym.